

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק כא, פרשת משפטים, שיחה א'

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

מה ההוראה בשבילי ובשבילך,
מהפסוק "כי תראה חמור שונאיך,
רובץ תחת משאו, וחדלת מעזוב לו?
עזוב תעזוב עמו."

במכילתא כתוב שישנם שני מקרים,
שלעזור לחמור לא צריכים.
1. אם החמור בבעלותו של נכרי,
ואפילו אם הוא משיא משא של יהודי.
2. אם הבהמה נמצאת בבית קברות,
כהן לא יכול לעזור, כי טהור הוא חייב להיות.

גם ברש"י אנו מוצאים,
שני מקרים שלחמור לא עוזרים.
1. כשמגיע אדם זקן זה אינו מכובד,
שיתחיל להוריד את החבילות לבד.
2. בדיוק כמו הפירוש הראשון שהמכילתא כתב,
כשהחמור שייך לבעל בית נכרי ומשא של יהודי הוא סוחב.

כשלומדים את פירוש רש"י ומעמיקים,
דבר נפלא מגלים.
הבעל שם טוב אומר שהחמור למעשה נמצא בקרבנו,
הוא הגוף והחומריות שלנו.

בדרך כלל לעזור ולטפל בגוף החומרי חייבים,
כי איתו את התורה והמצוות מקיימים.
זה לא טוב לענות את הגוף בתעניות וסיגופים,

כי התפקיד שלנו הוא לברר ולהעלות את הגוף ולעשות דווקא דירה בתחתונים.

המקרה הראשון שמביא רש"י,
שבו לא צריכים לעזור לגוף הגשמי,
הוא במקרה של זקן שקנה חוכמה,
וזה לא לפי כבודו להתעסק עם הגוף כדי לאפשר לו עליה.

וכדי להשיג את המטרה,
הוא לא יכול לחשוב רק על הנשמה.
במקרה כזה, לצום זה אפשרי,
כדי שגם הגוף יתעלה ויהיה רוחני.

המקרה השני שמביא רש"י,
מדבר על חמור ששייך לנוכרי באופן זמני.
זו הכוונה כמובן לגוף שחטא ונפרד מהקדושה ונמצא באופן זמני ברשות הקליפה.

אבל במקרה הזה של משא כבד מעול תורה ומצוות,
המצווה נותרת אצל היהודי ולא נופלת לרשות הקליפות.
במקרה כזה בוודאי לצום מותר,
כי לעשות תשובה זה הרצון של היהודי היקר.

רש"י לא התייחס למקרה השלישי,
כי הוא לא הרגיש שזהו מקרה אמיתי,
גוף של יהודי,
לא שייך לבית קברות כי בעצם הוא נצחי.

בדור שלנו קבלנו את הכוח לעשות תשובה,
בלי לצום, בלי צער ובלי דאגה.
ובמקום לצום בעין יפה נותנים צדקה,
ועם שמחה נביא את הגאולה במהרה!

***